VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

ut sciam quid acceptū sit apud te.
Scit enī illa omnia. et intelliget. ⁊ de
ducet me in operibus meis sobrie. et custo
diet me in sua potencia. ⁊ erūt accep
ta opera mea. ⁊ disponā ꝓ plm tuū in
te. ⁊ ero dignus secundū patris mei. Quis
enī hominū poterit scire consilium dei.
Aut quis poterit cogitare quid uelit dns.
Cogitaciones enī mortalium timide. ⁊
incerte. prudencie nre. Corp enī qd
corrumpit aggrauat animā. ⁊ depri
mit terrena inhabitacio sensū multa
cogitantē. Et difficile estimam q in
terra sunt. ⁊ que in prspectu sunt inueni
mus cū labore. que aūt in celis sunt qs
inuestigabit. Sensū aūt tuū quis
sciuit. nisi tu dederis sapiam. ⁊ misi
tis scm spm tuū de altissimis. Et si
correcte sunt semite eorum qui in terris.
⁊ que t placent didicerint homines.
Iam persapiencia sanati s
quicūq placuerit tibi dne a principio
Hic illū qui primus formatus e pat orbis
terrarum. cū solus erat creatus custodiuit.
⁊ eduxit illū a delicto suo. ⁊ eduxit il
lū de limo terre. ⁊ dedit illi uirtutē co
tinendi omnia. Abhac ut recesse
rit iniustus in ira sua. per ira homici
dii fraternitatis deperiit. Ꝑ quē cū
aqua deleret terram. iterū saluauit sa
piencia noe per ꝓtēptibile lignū iusti
gubernans. Hec ⁊ in consensu nequicie cū
se nacciones conuiuissent. sciuit iusti ⁊
seruauit sine querela deo. ⁊ in filius
habraham miam forte custodiuit.
Et iusti a peribus impius libauit.
fugiente descendente igne i penta
poli. Cui in testimonium nequicie fumi
gabunda constat deserta terra. ⁊ in de
tempe fructus habentes arbores. ⁊ incre
dibilis anime memoria stans figmentū
salis. Sapiencia enī preteriuntes nō cū
in hoc lapsi sunt ut ignorarent bona. sed
⁊ insipiencie sue reliquerunt hominibus
memoriā. ut in his que peccauerunt
nec latere potuisset. sapiencia aūte
hos qui se obseruant a doloribus liberabit.

Et aute profugum ira fratris
iustum deduxit p uias rectas. et
ostendit illi regnū dei. et dedit illi
sciam sanctorum. Honestauit illū in la
boribus. et complenit labores illius. In
fraude circumuencium illū affuit. et
honestū fecit illū. Custodiuit eum
ab inimicis. ⁊ a seducentibus tutauit
eum. Et certam forte dedit illi ut
uinceret. ⁊ sciret qm omnium poten
cior est sapia. Hic uenditū
iustum non dereliquit. sed a peccato
ribus liberauit illum. Descendit cū
illo in foueam. ⁊ in uinculis nō de
reliquit illū. donec afferret illi scep
trum regni. ⁊ potencia aduersus e
os qui eum deprimebant. Et mda
ces ostendit. qui maculauerunt illū.
⁊ dedit illi claritate eternam.
Hic ꝓplm iusti ⁊ sem sine querela li
berauit a nacciones. que illū con
primebant. Intrauit in anima ser
ui dni. ⁊ stetit contra reges horren
dos. in potencias ⁊ signis. ⁊ reddidit
iustis mercedem laborum suorum. ⁊ dedu
xit illos in uia mirabili. ⁊ fuit illis
in uelamento diei. ⁊ in luce stellarum
nocte. Transtulit illos per mare ru
brū. ⁊ transiuerit illos per aquā ni
miam. inimicos aūt illorum demersit
in mare. ⁊ ab altitudine inferorum edu
xit illos. Ideo iusti tulerūt spolia i
piorum. ⁊ decantauerūt dne nomen
sanctū tuū. ⁊ ultricē manū tuā
laudauerūt pariter. qm sapiencia ap
uit os mutorum. ⁊ linguas infantium
fecit disertas. Direxit opera illorum in
manibus ꝓphete sci. Ire fecit per de
serta que nō inhabitabant. ⁊ in lo
cis deserti fixerūt casas. Steterūt
contra hostes. ⁊ de inimicis se uin
dicauerunt. Sitierūt ⁊ inuocauerū
te. ⁊ data est illis aqua de per
altissima. ⁊ requies suis de lapide
duro. Perque enī penas passi sunt
inimici illorum a defectione pot sui.
in eis cū habundaret filii istrl leta